

I fastetiden.

Trab hjerte sjæl til Kristi side
 Og følg ham paa hans tunge gang,
 Det er for dig han saa maaske
 Din lyub gjør veien tung og lang,
 Den gjør ham til et offerlam
 Bekæft af verdens synd og skam.

Han gaar i borgen for din brøde,
 Betaler, hvad du skylder Gud —
 Og vil din syndeskyld bøde
 Dermed, at han dem sletter ud,
 Derfor han dø og lide maaske,
 At du kan liv og frelse faa.

Han lider dig en løsepenge,
 — Den eneste som rækker til,
 Han vilde godt, du vilde tænke
 Langfredags blod- og sorgens vil;
 Og se, han villig tog paa sig,
 Hvad Gud med ret har krævet af dig.

Det var paa dig han ene tænkte
 I hele sin fornedringsstand,
 Og da han døde, Gud nedskænkte
 Dit gjældsbrød i det dybe vand —
 Saa her du Kristi blod og blod
 Gjort syndeskyldens sølge god.

Hans hjertelighed er aarlang ene
 Til at han frelser dig og mig,
 At som et andet kan fortjene
 Gud helvete evindeligt,
 Men derfor at han elsker, o,
 Han gjør istand en frelsningsbro.

Red lydig og ved at lide
 Han bygger broen i vort fæd,
 I hans 'siddbragt' der kan vi lide,
 At hængslet er revet ned,
 Og at vi adgang atter faar
 Til barnet og barnet faar.

Din synd, som ham saa saart hadsletter,
 Din skam som ham bedækker saa,
 Han af sin hjertelighed udsletter
 Saa du som løst og fri kan gaa,
 Ja ved hans død du livet faar
 Og lykke om i hans saar.

Bring ham din holdelse, der han hænger
 Som en misgjerningsmand for dig,
 Og sig ham, at kun ham du trænger
 Og at til ham staar al din lid,
 Da skal du høre hans siddbragt,
 Og han og du har sluttet pakt.
 O. Jonassen.

Jeg tørster.

Det var paa langfredag, at der en-
 gang leveredes et afgjørende slag paa
 den mest berømte bakke paa jorden —
 Golgata. Menighedens herre og ton-
 ge slæpede alene. Faldt han, saa
 havde menigheden tabt og tabt for be-
 standig; men seirede han, saa havde
 menigheden vandret for tid og evighed.

Har du, hjerte ven, nogensteds rig-
 tig for alvor tænkt over, hvilken stor
 dag langfredag dog i grunden er for
 dig? Det er dag og begivenheder,
 der i den grad sætter sig i vort sind,
 at de ikke kan glemmes, saa længe vi
 lever.

Det er f. eks. den unges konfirmati-
 onsdag, der i almindelighed erindres
 indtil alderdommens græs haar. Der
 er den sidste examen efter en lang stu-
 dietid. Der er det unge parss beslutnings-
 dag, og den sidste skilsmisse med den,
 ved hvem hjertet hang inderligt paa
 jorden; eller og en dag, da vort eget
 liv var i den yderste fare og med nød
 og neppe — som ved et under — end-
 nu reddedes.

Slige og lignende dage mindes vi
 gjerne, saa længe vi lever. Og det er
 bra, at vi mindes dem; de er nemlig
 ligesom dominerende punkter, eller li-
 gesom merkestene paa den tilbagelegte
 livsvandring.

Langfredag er en stor dag i Frelse-
 rens historie baade for Herren selv og
 de frelste sjæle.

Da Johannes saa ham paa sen
 Vatmos, kaldt han ned som død for
 hans fædder: men Herren la sin høre
 haand paa ham og sa: „Frygt ikke
 Jeg er første og den sidste og den le-

vende, og jeg var død“ — nemlig paa lang-
 fredag — „og se, jeg lever i al evighed.
 Amen.“ Og naar han der Johannes skri-
 ve til menighedens engel i Smyrna,
 siger han, at han maaske skrive saaledes:
 „Dette siger den første og den sidste,
 han, som var død“ — nemlig paa lang-
 fredag — „og er bleven levende.“ Og
 lidt senere siger han til Johannes i
 samme syn: „Den, som seier, ham vil
 jeg give at sidde med mig paa min
 trone, ligesom jeg har seiet“ — nemlig
 paa langfredag — „og sidder med min
 fædder paa hans trone.“

Ligesaa erindres langfredag paa det
 holdtelligste af de frelste storer i den
 evige herlighed. Johannes ser og hø-
 rer, hvorledes al skabning priser og be-
 tømmer den forslættede frelser sigen-
 de: „Du er slagtet og har med dit blod“
 — nemlig paa langfredag — „gjort os
 til Gud af alle stammer og tungemaal
 og folk og slegter. Og titusende gange
 titusende og tusende gange tusende, ja
 med høj røst: Hammet, som er slag-
 tet“ — nemlig paa langfredag — „er
 værdigt til at antage magt og rig-
 dom og visdom og styrke og pris og
 ære og velsignelse.“

Na, hvilken festforsamling! Og i
 den skal og vi ta del og evig heramme
 ham, som elskede os saa meget, at han
 gik lige i døden for os. Alt, hvad vi
 efterlader os paa den gamle jord, vil
 da være som intet i sammenligning
 med denne feststemning. Sandt er
 det:

„Da glemmes det kød, som paa jor-
 den jeg bar,

Da sluker saa mildelig sorgen.

Da tæner der gennem den himmelske
 hal

En lovsang, som ikke har mæge;

For helen og lammet de salige skal
 Din krone for kampen modtage.

„Vil du mig se, Jesus?“

Er dette de saliges bedste tjenerie i
 himmelen at ophøje og lovsunge Frel-
 serens ære. Skal da vi nu tie derom
 haand paa ham og sa: „Frygt ikke
 Jeg er første og den sidste og den le-

fra! Som vi i fastetiden har forsøgt
 at følge ham paa hans tunge gang,
 saa la os idag stanse paa Golgata
 og med stille andagt betragte vor her-
 res Jesu Kristi forslættede og sørg-
 fulde ø: denne døds bitterhed og dens
 velsignelse.

Der har været og vil bli mange hen-
 rettelse paa jorden, men aldrig døde,
 og aldrig dør, nogen en saa blit død,
 som vor frelser, Jesus Kristus. Na
 forset ja han bli andet: „Jeg tør-
 ster.“ Om aftenen forud havde han
 sagt: De ting, som er skrevet om mig,
 gaar tilende, det er: Nu fuldkommes
 de alle sammen.

Idet han nu hænger paa korset, saa
 fuldkommes ogsaa de ord af den 68de
 psalm, hvor den levende Messias taler
 følgende ord: „For min tørst gav de mig
 eddike at drikke.“

Det er just dermed, at bibelen ogsaa
 viser sin guddommelige oprindelse, at
 ikke et eneste ord deraf falder til intet.
 Alt, som var spætt om Messias, op-
 fyldes usigtlig paa den korsfættede Je-
 sus af Nazaret. Det siger han: Jeg
 tørster. Denne tørst var ikke bare
 en naturlig følge af alle de hidtil ud-
 standne lidelser. Han føler der ikke
 alene bitterheden af alle legem-
 lige lidelser, der i kampens hete — saa
 at sige — havde foræret af fast og
 kraft af hans hellige legeme. Læng-
 seløst blodet i Gøtsemans, blodet un-
 der hudskrællen og tornet eningen,
 og udmattelsen under vægten af det
 tunge kors, som han selv mættede bare
 paa smertevæien fra Pilatus's dom
 til Golgata, og endelig det sidste og
 store blodbad paa selve korset og den
 pine, han her udstod! Og denne bræn-
 nende tørst skal ikke vederfæres ander-
 ledes, end som der er forudsagt ber-
 om: „For min tørst gav de mig eddike
 at drikke.“ Men her føler han nu til-
 lige bitterheden af hele sin sjæls lidel-
 ser. Længsel: al den spot og haan, alle
 salte beskyldninger og ugrundede klæ-
 gemaal baade fra den borgerlige og
 den firkellige ret, den uretfærdige dom,

at han var holdig til døden, og endelig af den blivende spot og haan af alle gudløse forbigaaende og alle andre i den tid, han hang paa korset. Men fremfor alt betante man de ord af hans mund:

„Min Gud! min Gud! hvorfor har du forladt mig?“

Han maatte gennemgaa de fordemte sjæles gudsforsladthed, angst og pine haande i haven og nu paa korset. Det var alt dette sammen, som foranfægede, at „hans hjerte var som voks, smeltet i hans lid, at hans kraft var forløbet som et pottefaar og hans tunge hængte fast ved hans gummor,“ saaledes som den lidende Messias selv ved profetens mund klager i den 22de salme.

Endelig maatte han se ogsaa føle bitterheden af hele menneskeflegtenes død. Helt flegeten skulde jo da døden. Denne syndens sold maatte han fuldbred betale ved sin død.

Her er ikke tale om nogen almindelig fordyndet død eller henrettelse, hvorefter dog en eller anden kunde yales. Heller ikke er her en from marty, som kan træffe sig med, at han adlyder Gud mere end mennesker og skal derfor ikke dø endelig; men her er død af en, som ofrede sig selv for hele den faldne fligens synd; af en, der skal være jonoffret eller betalingen for hele verdens synd. Det er døden med alle sine skarpe brædder samlet paa et eneste punkt, en død, der skal gjælde som løselammen for hele fligten, en død, som skal fri os fra al død, legemlig, aandelig og evig. Hvad under da, at offerlammet maa raade: „Jeg især!“ Saa saaledes maatte Guds- og menneskesønnens hæl knuses.

Si kan simpeltiden ikke her forstaa, hvor bitter den Herrens Jesu død maatte være; ingen enkelt syndet eller nogen enkelt nation har smagt — eller kan smage — en saadan død. Al, som ofte et kommer til de, saa la os sulte:

„O, lad aldrig trogenstade Korsets træ mig paa af minde, Som dig, frelsens træ, dars! Men lad lys og død og smerte Tale, raade i mit hjerte, Hvad min sulte løfter har!“

Lyt saa bliver, som hans død var, saa rig var den ogsaa paa velsignelse.

Det er velsignelsen i hele sin sigde, der ligger i dette ord af vor døende frelsens mund:

„Det er fuldbragt.“

Na, hvilket ord: „Det er fuld-

bragt!“ I fire tusende aar havde den gamle verden med længselens blydsulte ventet paa dette ord. Millioner af frelse sjæle ser nu tilbage paa dette ord; thi meningen deraf er den, at hele verdens synd, som gudstammet var, er nu fuldstændig borte. Løven i sin strenghed er til sidste punkt opfyldt, retfærdigheden er tilfredsstillende, vredens alfortærende lid er sluttet, og naaden i al sin rigdom af velsignelse er at saa for enhver angrende og troende syndet.

Synderens lid og straf er borte, dens herredømme er knækket. Løven kan ikke længer forbaude og forbømme dem, som er i Kristus Jesus, og som ikke vandrer efter lyset, men efter aanden. Den forjødte saderhaand, fuld af hærighed, er nu udbrakt til alle. Hvem vil stode denne saderhaand fra sig?

I det høden mente at se, just da tabte den sin brød, og hvad er den nu? Den legemlige død er nu vor indgang til livet, den aandelige har tabt sin kraft, og den evige død behøver ingen troende at frygte for.

Helvædet porte har mistet sin styrke, saa de ikke længer kan fængsle nogen sjæl, som med Jesus kan juble: Helvede! hvor er din sejer?

Gimmeldøren er nu lid aaben, saa naudehølen kan sees lige paa jorden og dens velsignende virkning mærkes over alt, hvor Jesus kendes og elstes. Hvad er saaledes frugten af dette lid: Det er fuldbragt!

Forsoningen er færdig. Frugten af Jesu død er en saa rig velsignelse, at den langt — langt — overgaaer alle helvedes martyrdød sammen.

Den bitterste død er saaledes bleven den velsignelsesrige død paa jorden; thi denne død er nu lifden til livet for hver en sjæl, som kommer til Jesus.

Allerede mens han endnu hang paa korset, begyndte hans død at bære sine frugter. Den hofærdige råber naar høre de ord: „Dog skal du være med mig i paradis.“ Her indhøstes — saa at sige — i korset af den Herrens Jesu død. Paradiset var nu aabnet for alle syndere.

Overdømmen mærker længe en underlig forandring paa sit hjerte og maa straks erklære teene gode besjættelse: Sjandhed, dette menneske var retfærdigt. Og mange af folk, da de saa de ting, som foregik paa Golgata, slog de sig for brystet og vendte tilbage. Det kunde være et tolvderfling paa de færdige hjerter; men saa de med rette sine lam, som der la og paa kor-

set, saa fandt de og halvom for sine hjerter.

Ja, det var endog, at mange af de fattige hængende gik frem af sine grave for at bidne om frugten af Frelserens død. Og hvilke frugter har ikke hans død båret siden den tid og indtil denne stund — nu i snart 2000 aar — i alle lande, nationer, sprog og i alle sprog? Se paa samfundarbejdet, paa menighedernes oprettelse, bestaaen, velfærd eller fremgang, end paa missionsarbejdet blandt firtenes afsyrede børn, blandt jøder og hedninger!

Hvad andet end Jesu død er det vel, der har udbragt alt dette?

Og hvilke frugter bærer ikke denne død hos den enkelte sjæl: Kærlig, — alvorlig — hjertelig anger, tro, syndernes forladelse, fred og glæde i den Helligaand, — kristeligt levnet og endelig en salig aften i denne verden!

Na, salige sjæl — du gamle og unge, du mand og kvinde, du far og mor og du barn, som nyder de velsignende frugter af din frelseres død, med troens usjogelige visdom kan du sige:

„Na, med din har mit døttem tegnet, Mig beseglet, mig beseglet, jeg er hand! Et syndens færdig jeg var til smage, Kædet jeg holder, ser et tilbage. Sammens blod har mit døttem tegnet, Mig beseglet, mig beseglet, jeg er hand! Amen, amen.“

Cigaretter.

Det er nok ikke for intet for det ud til, at disse færdige ting kaldes „cigaretter“. Om deres brug af unge gutter end ikke altid fører direkte i graven, har den dog som fremme følger både legemlig og aandelig, at det ikke vilde være ude af vejen, om der skal „jorde, som Iowa og andre stater har gjort, forky deres salg.“

Skole og skolelærere kan her være oplysende. Principaler for en af Chicago-skolerne siger: „Jeg har i de 3 sidste aar set noget 125 gutter, som har været henfaldne til denne last. Disse gutter tog fra 2—20 cigaretter om dagen, og ikke mere end 10 af de 125 kunde følge med i skolearbejdet, kjent i hændelse af dem som fra oplyste og intelligente familier.“

„Blandt disse gutter fandtes næsten alle de elever, som var fra 2—5 aar ældre end gennemsnitsalderen for det koletrin, de var af 90 procent af dem,

som var uanselige af disciplinere, og alle de, som havde for vane at stulle.“

„Fra 88 skoler blev 2402 elever meldte som henfaldne til cigarettersugning, og af disse kunde kun 6 procent følge med sin klasse.“

„Brugen af tobak har en forunderlig demoraliserende virkning paa de unge. Ved siden af at, den gjør dem irritable, sløve og dovne, gjør den dem ogsaa irritable, vrangt, ligegyldige overfor andre rettigheder og følelser, og leder i mange tilfælde endog til løgn og tyveri.“

Dette er haarde ord, men de er ikke ugrundede, som enhver, der har haft at gøre med cigarettersugende gutter, ved. Og hvad er det de Harriman, formand for Union Pacific banens „Board of directors“, skal ha udtaalt: „Cigarettersugere er upaalidelige. Jeg vilde ligesaa gjerne saa folk for banen som et hund i gade som at høre cigarettersugere.“

Det blir ogsaa mere og mere almindeligt, at firmaer aldelig nægter at ansætte betjente, begholdere osv., som er henfaldne til denne vane. Over et halvt dusin af de største firmaer i Chicago har alt sat den regel, og det samme antal jernbanekompanier har udbragt samme ordre. Endda siger ungutterne selv, som nylig en 10—12 aar gammel her i Portland sa: „It doesn't do me any harm.“

Seattle.

Immanuel's lutheriske Kirke af den norske Synode. Hjertet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union Gar.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8.

1ste Søndag i Noaneden: Engelsk Gudstjeneste om Formiddagen, og 3die Søndag Engelsk Gudstjeneste om Aftenen. Ellers alle Gudstjenester paa Norsk.

Søndagsskole hver Søndag kl. 10 Formiddag. Undervisning både paa Norsk og Engelsk.

Konvulse hver onsdag aften kl. 8. Ungdomsforening hver Fredag Aften kl. 8.

Menighedsrådene 1ste mandag i hver måned.

G. H. Stub, Pastor
1626 Minor Ave. Tel: Main 7783

Har du i Kirke med det rette Indelag?

(Fortsættelse).

Naar presten træder frem for allet med ansigt vendt mod alle ret, da er det for at spørge Herren: Herrel hvad vil du, at jeg nu skal sige til din menighed? Og Herren svarer: Nu skal du, som min tjener, vende dit ansigt mod menigheden og udtale dit inderlige ønske og bøn om, at jeg, Herren eders Gud, vil være med menigheden idag under dens gudstjeneste.

Efter dette taalæg af Herren, vender presten sig da mod menigheden og siger: „Herren være med eders.“ Og menigheden reiser sig og svarer paa dette ønske og bøn: „Og med din aand.“ Og i disse ord: „Og med din aand,“ udtaler menigheden det ønske og den bøn til Gud, at han, Herren eders Gud, vil være med eders præst og med alle hans forretninger i kirken, saa han kan velsigne menigheden den rette vei til salighed.

Og da nu dette gjensidige ønske og bøn er en væsentlig regel ved alle gudstjenester, og regler let blir til vane, saa skal både prest og menighed vel vogte sig for, at dette ikke blir noget til dømt, tomme ord, men at det strømmer ud fra hjertet i udre beagelse både hos presten og hver enkelt kirkegjænger; thi begge parter trænger det saare vel, naar presten.

Som en ret Herrens og menighedens tjener naar presten som oftest der i kirken kælende i sin aand over det tungt ansvar, der hviler paa ham, idet han frygter for, at han ikke skal kunne udføre sin store af Gud betroede gjerning saa godt, som han burde og skulde gjøre det. Forholder da den største del af menigheden sig taus, og lar blot degnen og nogle saa andre synge dette løstlige: „Og med din aand,“ da gik det et træk indtrul og sætter presten i misstemning. Og hvad mon Gud tænker! Derimod, dersom den hele menighed, mænd og kvinder, gamle og unge, ligesom med en mund opløfter sin rost til Herren i et inderligt og hjerteligt: „Og med din aand,“ da løfter og styrker det menighedens tjener, og Gud har velbehag deri.

Du har maaske hvidindtil, min læser, idet tænkt over, hvilken kærlighedspilgt du her forsømmer mod din hjerter søger, om du ikke gjør det. Derfor forsøm det ikke mere, men gjør det til en ufravigelig pligt at tape det ogsaa i denne del af gudstjenesten. Gud til ære, din hjerter søger til gavn og dig selv til opbyggelse.

Naar da presten for allet vendt mod menigheden udtaler disse ord: „Eder os alle bede,“ da er det paa Herrens befaling, som Guds tjener, han stiller denne opfordring til menigheden. Og i lydning lydighed mod Herren din Gud bør du sammen med presten og hele menigheden bise dit hjerte i bøn til Gud. Som menighedens tjener rummer du beder presten da den kollekt eller bøn, som sælber paa den søndag. Og da nu disse kollekter eller bønner paa alle søn- og helligdage i aaret ogsaa findes i salmebogen, saa sømmer det sig for dig som en kristen at i din salmebog og ud af den stillende at bede med. Derfor er det ja, at presten siger: „Eder os alle bede, forat alle skal bede.“

Men skal du kunne dette, maa du for det første vide, hvilken søndag i aaret det er, enten det er anden søndag efter påske, eller det er anden søndag efter trinitatis. Dette bør du derfor erkjendige dig om og lægge mærke i salmebogen, før du gaar hjemmefra. Der er desværre alfor mange kir-

kegjænger, som alfor ofte ikke ved, hvilken søndag i aaret det er, naar de kommer i kirke. Men skal de søgt til at finde dette ud hos sin sbemand og saa til at blade i salmebogen for at finde den, saa virker dette ikke alene forstyrrende, men presten er som oftest i ærbid, før de har fundet bønner.

Naar presten har bedt kollekten, synger menigheden: „Amen.“ Med dette Amen, som menigheden synger hørende, og som betyder: „visseelig, sandelig, dette skal ske,“ udtaler den sin fulde fortrøstning til Gud, at den skal saa, hvad der bedes om. Du skal derfor med den fuldeste tillid til Gud af hjertet synge ud dit Amen.

Nu vender presten sig atter mod menigheden med et nyt budskab fra Herren, idet han enten læser epistelen eller evangeliet, som er henlagt til den dag. Han læser altid den af disse, som han ikke prædiker over. Og menigheden gir sin betingelse i oplædningen af dette affint af Guds ord tilhørende her ved, at den staaende følger med i salmebogen.

Det ser desværre ud, som om det mere og mere skal komme dertil i vor lutheriske kirke, at denne gode, gamle Rit, at følge med i sin salmebog, naar bønnerne bedes og epistlerne og evangelierne læses, ikke længere besolges, men i høj grad forjæmmes til stor skade for kirkefolket selv. Ja, det er allerede for manges vedkommende kommet dertil, at det ikke blot betragtes som en skam at gaa til kirken med sin salmebog i haanden eller endog blot i lomme; men mange skammer sig ogsaa ved i kirken at staa op sin salmebog og følge med i den.

Min bror og søster! Det bør ikke være saaledes! Saaledes gjorde ikke vore fædre det. De fundt godt paa milevis med salmebogen i haanden eller i lommen til kirken. Det falder dem ikke ind, at det var en skam, men meget mere en ære. Og hvor ubølgelig fulgte de alle med i salmebogen alle som en, naar altstjerne læstes og bønnerne bedes. Hvor forbausede vilde de ikke bli, om de vilde sig af sine grave og stille, hvorledes vore dagens kirkegjænger gjør det. De vilde ubentvilt spørge: Hvorfor mener du, at bønner, epistler og evangelier er trykte i salmebogen? Naturligvis, forat du skal læse dem og bede dem sammen med Herrens og menighedens tjener. Stam dig derfor ikke, hærken paa veien, paa gaden eller i kirken ved at lade menneske se, at du er en kristen, ender kunde Jesus komme til at stamme sig ved dig for sin Fader og de hellige engle.

Efter læsningen af epistelen eller evangeliet synges den saakaldte høvedsalme, som skal lede ind paa den egentlige store hoveddag ved hele gudstjenesten, nemlig prædikenen. Jeg har ofte forundret mig over, og vist mange med mig, hvor træffende vore lutheriske salmedigtere har kunnet samle epistlernes og evangeliernes indhold i sine salmer. Hvilket maat ligget der dog ikke i disse vore lutheriske kjerne-salmer til at fremme hjertet til andagt og løfte det op til Gud! Vag da hele din sjæl ind i at synge salmerne, at du kan tillegne dig både deres straffende og trøstelige indhold.

Naar denne salme er sunget, gaar presten paa prædikestolen, og da bør det bli stille i kirken; gravens stilhed bør da herske. Ingen bør mere gaa ud eller ind, frem eller tilbage i kirken, uden det er absolut nødvendigt. Presten maa i uforstyrret ro saa lægge frem de guddommelige sandheder for sine tilhørere. Dette skal du vel betænke og gjøre dit til, at det kan ske. Der er ikke saa præster, som let kommer ud af forsamling ved at se, hvor andagteløse endel tilhørere kan være.

(Fortsat paa næste side).

A Wonderful Tree.

A wonderful tree of unknown variety has been discovered, says the Los Angeles Times, in a mountain canyon in the spur of the San Jacinto Mountains, down near the Mexican line. It was discovered by a party of prospectors who penetrated the canyon in search of water. A branch of the tree and its blossoms were brought to this city for classification, but it is unknown to botanists.

The leaves of the tree resemble in size and shape the fig leaf, but they are of a vivid purple color, and the under side of the leaf is thickly covered with stiff hairs, which stand out from the leaf fully half an inch. These hairs are sharp and thornlike, and easily penetrate the skin, and, when they do, they are poisonous, causing swelling and much pain.

The blossoms are as peculiar as are the branches and leaves. They are of a rusty red color and are about two inches in diameter. In shape they are a very good representation of the tarantula. There is a huge, hairy bulb, in shape resembling the abdomen of the poisonous spider, and there are several chives, or stamens, corresponding to the legs of that insect.

The most peculiar feature of the plant, however, remains to be told. Whenever one approaches the plant or when the wind agitates the branches of the tree, the flowers give off an abundance of perfume — heavy, sickening, and deadly. This perfume has the quality of chloroform, and a few inhalations of the odor produce unconsciousness. The prospectors who made the discovery of the plant were rendered insensible upon approaching the tree to examine it.

As the plant seems to have no botanical name, two names have been suggested by the qualities of the plant itself. One is tarantula plant, the other chloroform tree.

(Our Friend.)

Når da præsten paa prædikestolen med foldebe hænder og blidt vendt mod himmelen nedbeber Guds velsignelse over menigheden, ordets forkyndelse og sig selv, da har du i øjnene borte dit hjerte ind til Gud og dine sine nedad og i stille andagt gjøre præstens bon til din egen. Det tar sig overmaade ilde ud at sidde og se sig ligegyldig om i kirken, stiller paa skærme eller hænder andet for sig, mens præsten beder paa prædikestolen. Saadan opførelse i Guds hus røber overfladighed og andagtsløshed, ja ligetil foragt for det hellige.

Det beror for en ikke ringe del paa tilhørerne selv, om de skal høre en god prædiken eller ikke. Præsten har vistelig have forberedt og forberet sin prædiken vel, og udbedt sig Len af Herren, før han kommer i kirken. Han er forpligtet til at gi sine tilhørere den bedste sandelige føde han formaar. Han skal lægge stor vinding paa (med de gaver og evner, Gud har givet ham) at bli en dygtig prædikant baade hvad indvold og foredrag angaar.

Den gode, klare og blibetro prædiken er hans største og mest frugtbringende embedsgering. I sin prædiken formaa han er det, at han skal ta sine tilhørere med sig paa vandringen mod det evige liv. Han skal derfor vel vogte sig for, at han ikke falder hen til at bli en blot og bar gudelig snalle, saa at hans prædiken med lidt variation kommer til at blive sig om nogle saa kjendte hovedsætninger søndag efter søndag. Derved vil han gjøre sig selv ubøvelig som prædikant, og gi sine tilhørere affmag og lede for Guds ord.

Og det tør nok hævde, at der er præster, som, naar de grundig vilde se efter med sig selv, der vilde finde adskillig grund til det muligens daarligt kirkebesøg. Præsten skal dog vel vogte sig for, at han ikke jager efter pirrende og opsigtsvækkende ting, som lidrer ørene og forstær forføngeligheden, for at drage folk til kirken. En saadan tilhørerskare burde være præsten en grun. Han vogte sig for underholdende taler i blomsterprog med frajer og opstillede talemaader for at behage.

Men: et skal præsten gjøre; han skal „prædike ordet i tide og utide“ — bli ved de gamle bibelske sandheder. Men disse gamle bibelske sandheder skal han se til at bære frem for den kristnes sandelige liv i nye, rene og appetitlige far og former, saa at de bære den ensfoldige og intelligenste tilhører føler sig draget til kirken for at høre ham. Prædikanten bør være anlagt saaledes, at tilhøreren ubilligt anspores til at træde og at træde ind i Guds hus.

Det er præstens pligt, saalangt Gud gir ham gaver og evner det vil.

Derfor, o præst! betragt, at ogsaa du skal komme til Guds hus med det rette sindelag.

Men: du tilhører! skal vel vogte dig, at du ikke i præstens maadelige begavelse, om saa skulde være tilfældet, naar han ellers er tro i at bruge sit „pund“, søger „anledning for tjabet“ til at vrage ham, og saaledes i hans mindre begavelse laver dig en forebyde, som undskyldning for at hælde dig borte fra gudstjenesten. Derved anbenarer du dit sindelag.

Gud skal bære mellem ham og dig; thi Gud er en retfærdig Gud. Trofast, opofrelse og nidkjærhed forlanger han af sine tjenere. Men ikke, at de skal være skyndende talere, dersom han ikke har givet dem den gave.

Men selv om præsten er vel forberedt paa sin prædiken og gjør sig lid til at foredrage den, saa kan tilhørerne dog gjøre meget fra eller til, om prædikanten skal bli god eller ikke. Tilhørerne har det paa den ene side til en vis grad i sig selv og i at gi præsten mod, at holde ham i fatning;

ja, at anspore og begejstre ham saaledes, at hans prædiken sidder med liv, kraft og varme. Har du tænkt over dette, min ven? Det er de bedste kirkegjængere som vel aldrig tænker over dette; men der er, Gud ske tak, ogsaa saadanne, som baade tænker over det, forstær det og retter sig derefter.

Jeg skal nu lidt nærmere forklare, hvorledes dette gaar til.

For det første merke man sig, at præsten under prædikenen ser, og kan ikke undgaa at se alt, hvad der foregaar i kirken. Sæt nu, at præsten kunde ligesaa begyndelsen af sin prædiken og helt til enden maa være vidne til, at endel saade ungdom — det hænder dehvorende ogsaa med ældre folk — sidder og snapper, ler, vokter og dreier sig rundt i stolen. Han ser tydelig, at de ikke er komne til kirken for at høre Guds ord og saa velsigning i sin salighedsfag, men for at fordrive tiden paa en let og billig maade. Hvor nedslaaende og forstyrrende tror du ikke, dette virker paa præsten. Er det saa ilmeb hans egne konfirmanter, som han enten har konfirmeret, eller som gaar og læser til konfirmation, saa kan du dog let tænke dig, hvor ilde præsten maa befinde sig, og hvor forstyrrende det gælder ind i hans tankegang i den korte stund, han skulde saa være mest usforstyrret.

En saadan opførelse, der ikke engang kan holde sig indenfor sammenslutningens grænser i Guds hus, vidner om et letfærdigt og overfladisk, ja ligetil ukristeligt hjerte. Saadanne burde helst holde sig borte fra kirken, indtil de har lært i det mindste almindelig menneskelig folkestik og opførelse.

Det skal dog ellers siges til voert lutherste kirkefolks ro, at der i det hele og store taget er stillt og roligt og god opførelse i voere kirker under gudstjenesten sammenlignet med sjetternes kirker. Men nu og da finder der dog ogsaa ubehagelige scener i voere kirker; men det bør ikke være saa.

At tygge tobak og spytte paa kirkegulvet under gudstjenesten og hvar under prædikenen er i høieste grad tafsest og ufømmeligt. Man burde kunne undvære tobak en times tid eller halvanden, mens man sidder i kirken. Det hører heller ikke til god tone at se paa uret ret som det er under prædikenen. Det er omtrent det samme som at sige til præsten: Nu er jeg træt af at høre paa dig; nu har du staltie. Det skal dog ikke forles, at der undertiden gives præster, som kunde trænge til Luthers paamindeelse af „holde op“; men det bør ikke prøves. Saa hænder det ogsaa, at forældre lar sine mindre børn løbe rundt paa kirkegulvet, eller de sidder og ser og leger med dem under prædikenen. Enhver forstær set, at saadant drager folks opmærksomhed bort fra prædikenen og forstyrrer præsten i hans tale. Forældre bør ta sine børn med sig til kirke fra de er ganske smaa og vænne dem til at sidde stille. Der er ogsaa mange forældre, hvor mødre, som har en særdeles evne og maade at saa børnene til at være stille paa. Og det er de forældre, som vænner sine børn til at lyde sig i hjemmet, derfor lyder de dem ogsaa i kirken. Det har jeg set mange beviser paa. Det er helst de børn, som ikke faar lov at komme i kirken, før de er 3, 4, 5 aar gamle, som forældrene ingen magt har over i kirken, nærmest naturligtvis, fordi de ingen magt har over dem i hjemmet, og forbi de altdig er vant til at sidde stille et øieblik.

Alle disse nævnte ting griber afbrydende og forstyrrende ind i præstens tankegang, ja undertiden overlægger de prædikenen for ham, saa han hørken i sammenheng eller med den rette virkning saar sagt, hvad han vilde sige.

(Sluttes i næste nummer.)

DRS. ROBERTS, DOERRER AND RAWLINGS

DENTISTS

Crown and Bridge Work a Specialty
156 Pacific Ave. Tel. Red 490
TACOMA W

Student-Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co

926 Pac. Ave. - Tacoma, Wash

J. M. Arntson,

North Dagfører.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saasom Skjæder, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, WASH

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York

Herredse Hus har det nye Remingtons Revolver og Knives
i et Børge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere
og andre Reisende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær
i nær, træffes i Pilgrim-Hus og
saar Emigranterne bi med
Raad og Daad.

Helt nye Samlinger fra Berlin, kjøbt med Belt
Line Street nær Tigs til Byen.

Skandinavisk Boghandel.

Et stort Udsalg af Stofbøger, Sam-
menbøger, Bøger, Romaner og Kvæder,
samt alt, som tilhører en vel assorteret
Bog- og Papirhandel.

Ordrer pr. Post expederes hurtigt.

VISELL & ECKBERG,

Stationers & Booksellers

1808 Pacific Ave.

• • "PACIFIC HEROLD" • •

et fritbeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af presbiterianeren for Pacific distrikt af den nordre halvdel ved N. W. Xavier som redaktør og forretningsfører.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Bladet koster

for aaret.....50 Cts.
halvaaret.....25 Cts.
til Europa for et aar.....75 Cts.

Adresse: Parkland, Washington.

Herf gudbedsfuldt dette, at man ikke længer fortæller Pacific Lutheran University Association og Pacific Herald under et. Alt, som vedkommer bladet, penge og indsendelser, maa derfor sendes direkte til Pacific Herald, Parkland, Washington.

Den, som vil ha os til at betale staten for sig, maa sende sin sidste skattebetaling eller ellers opgive en ganske usaglig beskrivelse over løstens beliggenhed.

Rebe penge i almindelige breve er altid paa afsenderens eget ansvar. De kan komme frem, men kan ogsaa komme borte, og ingen ved hvor. Send helst "check" eller "money-order."

Udønnere, som betaler ud sin gjæld til bladet, sender for et aar i forstud og faar to nye betalende abonnenter med sig, kan saa sig tilsendt en bog, som hedder: Fodture i Ægypten og Palæstina. Bogen indeholder over 200 sider godt læsestof, er forsynet med bra billeder og er godt indbundet. Han, som i sin tid gjorde disse fodture, hedder R. Tjernagel. Dette tilbud gjælder ogsaa enhver, som i forstud betaler bladet for sig selv og for to nye abonnenter, naturligvis, saalænge, som opløbet rækker, det er nemlig kun begrænset antal eksemplarer, vi raader over.

Ungdomsforeningen i Ellerton, Oregon, har netop anstillet for menighedens lirk et nyt imitation pipeorgel til \$200.

Herf dette!

Den 30te april holdes gudstjeneste i huset hos Ole Stromba, Prædiker, Bn., kl. 10:30 ved pastor Hellefson.

Den Kristnes forhold til Saloonen.

(Næst ved samtalemed i Stanwood.)

Slutning.

Naar vi først tænker paa Faderens lige overfor denne synd, vil det synes, som om det blir ensformigt, og igennem alle de 7 bønner siger omtrent det samme. Men tar vi for os Luthers lille Katekismus og begynder at studere sagen, vil vi finde noget andet. Med hver bøn vil der sættes for os en ny tankefætre. De betyder hver sagen fra sin side. Alle staar som 7 forskellige vinduer i sagen.

Tag f. eks. den tredje bøn: Giv din vilje som i himmelen saa og paa jorden.

Guds vilje er vor helliggjørelse. Det er ikke Guds vilje, at synderen skal dø, men at han skal omvende sig og leve. Nu er der mange ting, som paa jorden hindrer Guds gode vilje. Djævelen, verden og vort eget hjøb, de vil noget ganske andet. Og her kunde vi nævne en utallighed af ting, der hindrer Guds gode vilje i os.

Tag til eks. egenretfærdighed og selvtillfredshed. Tag gjerrighed, hvor det arme menneske er fanget i Salans garn. Paa en sin maade ved han at trække bakket over sin Njadesynd, og vi mener den ikke. Han er dog et fromt menneske. Gud salder vistnok den gjerrige en afgudsdyrker, men for verden og i nabolaget og i sit eget hjerte gjælder en saadan for en meget god mand. Tag foragt for og forsømmelse af Guds ord, hvorved ung og gammel haaner den Helligaand og foragter Guds raad til salighed. Tag den tusende ro og selvgode sikkerhed, med hvilken mange forældre lar barnearene paa hen og undlade eller ligefrem negter at lære sine børn de frelsende sandheder.

Alt dette hindrer Guds gode vilje. De er allesammen onde raad og uguddelige ibruer, som hindrer os fra at hellige Guds navn og sige hans rige komme til os. Og det er forunderligt, hvor snilde og snue menneskene er til at skjule disse grove synder, og hvilke uperlige undskyldninger de kan bringe i marken.

Men med hensyn til saloonen og den last, hvis udprægede repræsentant den er, forholder det sig anderledes. Den er en af de synder, som endog verden tildeels dømmes ved. Ja var det ikke for nogle dollars fortjeneste ved den, saa de den gjerne fjernet. Saloonen

og dens fræfsl kan bli alle godt skjult. Vi ser dens røde, gløende ansigt hæve sig paa alle sletter. Det ligger den og skyder som et storn i vandkorpene. Seende Wnaniak og Demis vilde have affet for den. Kan der da bli noget spørgemaal om, hvorledes vi som kristne skal stille os?

Ja saa gaden og spinespringende er denne synd, at mange folk, som er aldeles blinde for alle de ovennævnte laster, de haaber dog og har inderlig afsty for den. Som vi ved er et politisk parti organiseret med det bestemte maal at bekæmpe denne synd. Naar vi ved Guds naade faar vor forstands sine oplyste, da merker vi, hvor væmmelig igvunden al synd er. Men denne synd er saa væmmelig, at endog mange af verdens børn ser det.

Og i den 4de bøn: Giv os idag vort daglige brød, kan vi fristes til at sige: "Hvad har vi mere vidner behov?" Vi bitter erfaring har vi vist alle enten i familien, i nabolaget eller i vore menigheder set den skjærende modsatning, som her kommer frem.

Den kristne tror, at det brød han faades med, gaves ham af Gud, og han er Gud taknemlig for saa stor en velgjerning. Han glæder sig i Guds gaver. Om mad, drikke, klæder, sko, hu-hjem, egteskabe, børn — om alt siger han: "Al god gave er herofra og kommer ned fra Ijenes fader, hos hvem der ikke er forandring eller skygge af omstiftelse." Han glæder sig i alle disse goder, idet han betænker, at de er gaver fra Gud.

Hjer den, som særdes i saloonen dette? Lad os følge ham hjem. Naaste er han heldig tillet. Han har en god elendighed og et stort hjøb. Alt vidner om velstand. Men følg ham bare ind. Der ser du den stakkers hustru. Du merker hendes frygtomme, sjaalne blikke. Den fortrolighed og holdhed, med hvilken hun engang saa op til ham, tog vinger og stæi sin vei. Og børnene eller ungdommen? Hvilket forsk de har at høre, ved ingen, uden han har prøvet det selv. Hvor du gaar omkring paa hans eller vore gaard, der føler du sandheden af det gamle ord: "En hütte, hvor man smiler, er bedre end et slot, hvor man græder."

Eller følg en anden hjem. Du finder, hvad tilfældet oftest er, et usjelt, forsaldent hjøb. Der ser du børnene, de staller, med de tillede klar. De maa gaa i kaliko, naar de trænger ud. De maa klare sig med mangt og meget,

som andre børn bruger. De forstaar det ikke. De ved bare, at saa er det. Men alt dette maa de gaa igjennem, forat beres for sin fader og brante og styre og spandere paa hele flakken i saloonen. Her mindes vi et vers af en gammel sang, som vist alle kjender: "O father, dear father, come home with me now, The clock in the steeple strikes one; You said you were coming right home from the shop, As soon as your day's work was done."

Og hende, hvis led det er at være en branters hustru, hvem har det til at stidre hendes sorg? — I engle, I som tale med engles tungemaal, kan I talke en jaadans stufferet og blive nød? I stort komponister, som særdes i tonernes verden, kan I fremstille en tone som demodig som hendes lid?

Og englens svarer: "Med menneskelige ord kan det ikke stidres. Han er som en blomst, der kauser i sit hjalter; et lid, der ikke faar udfolde sig; som løber, der aldrig kjender til julk." Og de store komponister siger: "Saa demodig en tone er endnu ikke bleven digtet."

Men en ting er sikkert: Saloonen med sine omgivelser og følger er stid i al denne elendighed. Den kristnes forhold til den blir derfor dette: han haaber den som et uddingstærk og styr den som pesten.

Betalt paa Herald.

G. H. Sænger \$2.00; G. O. Hansen, L. O. Roen, A. V. Petersen, med. Tina Kim, pastor J. Salomon, Othwin Erickson, Jørn Lø; J. O. Westem, T. O. Olsen, med. W. Sjøngren, L. L. Sænger, Henry B. Westem, Jørn 50 cts.; miss Gelle Jensen 25 cts.

Om Herald's venner, som staar til rest, vilde tænke lidt paa dette, saa var det au søvrande godt, for Herald er temmelig haard paa klar og sko-han. Tælen er aller afslidt, og skal han særdes paa falkvis blandt sine venner, bekendte og fremmede, maa han jo være ordentlig klodt — han ogsaa. Nye sko burde han og ha — stakkers sig. Mere behøver vi ikke at sige herom, da jo alle Herald's venner er respektable mænd og kvinder. Gilers gaar det bra. Herald glæder sig meget over de nye venner, han nu stadig finder og haaber at finde flere.

Fra Moderkirken.

1. Professorensagen. Det teologiske fakultet har, forinden det afgiver den af kirkedepartementet afsendte betænkning om den ledige professorpost, søgt at redegjøre udenlandske sagkyndige om ansøgerens videnskabelige kvalifikationer. Følgende herrer har erklæret sig villige til at bistå fakultetet med sit raad: Berggren, (Upsala), Eliand, (Lund), Krarup (Sors), Phønnevik (Lund), Rosenqvist (Helsingfors) og Scharling (Kjøbenhavn). Ansøgningerne med bilag vil nu blive sendt rundt til disse sagkyndige.

2. Trondhjems bispestole. Kirkebladets redaktion skriver over denne sag bl. a.: „Stadsraad Beyerens ubønhørlige tilføjelse til Trondhjem vil vælte sorg og herme i vide kredse. — Det er særlig to punkter man vil søge sig ved. For det første maa man i denne forbindelse se et overgreb af det politiske kammeraderi. Det havde aldrig været tale om Es. som biskop, hvis han ikke havde haft den politiske karriere bag sig som han har. Den er det, som lønnes med en bispestol.“

„Man er her inde paa en farlig fransplan. Kirkehistorien har ikke mærket bløde at opstige end de, som fortæller om, hvorledes magthaverne til de forskellige tider bragte de forskellige embeder som lønninger til sine venner.“

„Der er gjort et skridt paa denne bane. Det skal der protesteres mod, hvor ubehageligt det end kan være. Der skal protesteres, naar de sprogende styrer i en retning, som altid har holdt og altid vil holde kirken den bedste fornedrelse.“

„For det andet vil man spørge: har de. B. virkelige kvalifikationer for denne stilling? Og man vil svare: han har adskillige; men det er ligesom sandt som det er henrykkende vigtigt, naar 'Morgenbl.' skriver: 'Man finder ikke i hans personlighed den høihed og ubæretthed, som man gjerne ønsker at se hos kirkenes overste tilidsmænd.' Denne mangel er efter vor mening uerstatelig.“

Både biskoper har liden eller ingen magt. Kirkedepartement og regering styrer det hele. Derfor kan disse biskoper hjælpe sig fordeles godt uden nogen form for 'administrativ begavelse'. Biskop Bendt havde saa liden administrativ begavelse, som noget menneske kunde

have. Og dog var han vist landsdagstingets biskop.

„En norsk biskop er henført til at drøfte paa sine præster og menigheder ved sin forkyndelse og ved sin personlighed. Særlig ved sin personlighed. I den ligger grunden hele hans magt. Ved den maa han først og fremst kunne lyse i sit liv og vinde præsters og menigheds ubetingede tillid og respekt. Men da kræves der en anerkendt intellektuel personlighed. Man maa kunne høre sig tryk paa, at der blandt alverlige sandhedsfagende mennesker ikke engang kan blive tale om at sætte lid til moralist nedfattende rygter. De burde overhovedet ikke kunne komme frem. Manges sine vogter paa ham. Og det med rette.“

„Behandlingen af denne sag viljer altfor klart, at kirken i det mindste ingen grund har til at gløbe sig over den nye kirkestatsteud.“

(Ved D. S.)

Companions.

Hold it as a maxim, that you had better be alone than in mean company. Let your companions be such as yourself or superior, for the worth of a man will always be ruled by that of his company. (Our Friend.)

Gudstjenester.

O. Statthøis salb.

Saloon, 23 apr. kl. 10:30.

Clafsa, 23 apr. kl. 3.

Fugaskup, 30 apr. kl. 10:30.

Til salg.

100 acre, en del indfaad med hø, en del flou, treten praeite med vindende i and, 1 1/2 mil fra Vaskland. Her nærmest underrretning henvende man sig til O. A. W. Storaa, Vaskland, Wash.

R E Anderson & Co
Real Estate
Mortgage Loans
Fire Insurance
Rental Agents
117 ELEVENTH ST
TACOMA - WASH

H E Anderson

John Holleque

Palace Hardware Co

Headquarters for builders' hardware, mechanics' tools, lawnmowers, hose, pumps, building paper, etc.

We are closing out our paints — good ready-mixed paint at \$1.35 per gal. It will pay you to call and see us when in need of anything in our line.

1540 Pacific Ave

Tacoma Wash

Tel: Main 151

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Mouldings, Sash
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE

TELEPHONE John 2041 Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing CO.

Skandinaviske Klædehandel. Mænds og Gutters

Klæder, Underbøi, Hatte og Sko

10 Procent Afslag til Studenter

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S NATIONAL BANK

W. E. Bliven,
Cashier.

Stephen M. C. Appleby,
Asst. Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL

\$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent paa Indskud. Vekaler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma

Washington.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
18TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

TEL. OFFICE BLACK 2007;
RES. SUBURBAN 41.

TACOMA,

WASH

**PHOTOGRAPHS
Aaberg**

First Class Photos. All
Work Warranted.
1322 Pac. Ave.—Tacoma

When in need

Of Painting Paperhang-
ing or Calsonining, call on
E. Benson, Parkland, Wash,

NORSKE HOFMANDSDRAABER
Kaffedraner, Slagvand, Riga
Balsam etc., Hesselroth's
Svenske Jernvin, Lien's Boef,
Iron and Wine samt den fineste
Lofoten Torakelovertran kan er-
holdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omhu
og Nøiagtighed.

Lien's Pharmacy

Olaf B. Lien. Harry B. Selvig.
Fri Lovering
Tel. James 141. 1107 Tacoma Ave.

1115 Tac. Ave 1117 Tac. Ave

The Leader

**BIG SALE ON WRAPPERS
ALL SIZES**

\$1.25 Quality goes at 75c
Ladies' Hats, entire line to
be closed out at cost
and below cost.

The Leader

Agent for Banner Patterns,
Kuriko and Oleoid
E. G. TROMMELD

University Meat Market
A. A. FANGSRUD, PROP
Dealer in all Kinds of
Fresh and Salt Meats
PARKLAND WASH

• • E. O. Erickson • •
Notary Public
Ildfærdiger Skjæder Kontrakter osv.
Parkland, Wash.

Til Veiledning

for dem, som vil give sine Bølster til
Parkland lutherke Børnehjem, markeret
at „Deeben“ her stilles til „The
Parkland Lutheran Childrens'
Home,“ Parkland, Washington.
Mrs. L. Barjen.

F J Lee
PHOTOGRAPHER
1535 Commerce St.
cor Jefferson Ave
TACOMA WASH
Phone Black 7234

PAC. LUTH. ACADEMY

AND

BUSINESS COLLEGE

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men
den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens
opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa
et frivilligt grundlag og faaledes dygtiggjøre dem til et nyttigt virke i
virkeligheden. Beskæftelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for ele-
vernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den spærrer
derfor ikke paa beføjningerne, naar det gælder et anstødt lærestykke eller
en anden apparatur o. s. v., hvorefter eleverne kan høre nytte. Skolen
har en stor fast ansatte lærere, alle med flere aars erfaring. I de 10
aar skolen har varet, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har
faaledes haat bedre anseelse end nogen lignende anstalt paa Pacific
kysten til at sætte sig ind i, hvilke krav den skandinaviske
amerikanske befolkning herude stiller til en
skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille
disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder fets forskellige kursus: Preparatory, College
Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Des-
uden gives der et kursus i haandarbejde, og et efter kursus for up-
kommere.

Godt det koster. Skolepenge, løst, logi, og baget for ni måneder
der beløber sig til omtrent \$150.00. Høstterminen begynder den 4de
Oktober. Skriv efter katalog.

Adresse: N J Song,
Parkland, Wash.

The Greatest Bicycle Store in The State. • •

Why? Because we carry the
largest stock and the most com-
plete assortment of Bicycles and
Bicycle Supplies this side of
Portland.

We sell the Rambler, Colum-
bia, Reading Standard Ivar
Johnson and other standard
makes. Prices from \$25 to \$50

On Supplies and repair work our prices are right and every-
thing guaranteed.

Fuller - Knatvold Co., Inc.
Corner 9th & Commerce St. • TACOMA, WASH

Velkendtjærelser for Spokane, Wash.

Guddisjeneste ved past. O. W.
Holben i Skolehuset bagved den tyfte
stræde paa hjørnet af Division & 3rd.

Hver søndag formiddag kl. 11 og
hver torsdag aften kl. 8.

Søndagsskole kl. 10 formid.

Hverdagskole kl. 10 formid.

Skibefareningsmøder hver
to uger, torsdag eftermiddag kl. 2.

Hjælpeforeningsmøder den
sidste tirsdag i hver måned.

Alle er indbudte til disse gudstjeneste-
er.

Printing

All kinds, large or small
Superior facilities for turning
out first class work.

PROMPT ACCURATE

The Bell Press

1013 A St, Tacoma Phone Main 482

Pacific Districts Preslew

- Bluffton J. Box 175 Rockford Wn.
- Bozup, D. Garfield, Cal., cor. H & Pratt St
- Bjerve, H. D. - Gar. 1014 & Donagan Str.
Bellingham, Wash.
- Chickson W. H. 125 Blair Street
Tacoma Wn
- Clarke, P. R. W.
1708 - 11 Ave., East Oakland, Cal.
- Dale, J. O., Ellensburg, Wash.
- Boys E. G. 2000 Lombard Ave, Everett, Wn
- Christensen O. 1603 Homer St.
San Francisco, Cal.
- Daguer, D. 425 East 10th Street,
Phone: Scott 2100. Portland, Ore.
- Darstad, S., Parkland, Wash.
- DeLafayette, O. C., Genesee, Idaho.
- Golden, O. W., 632 Webster Ave.,
Spokane, Wash.
- Johansen, J. 204 J Str. Fresno, Cal.
- Karson, W. H. 2106 Madeline St.,
Oakland, Cal.
- Klassen, C. J. D. Hayward, Cal., Cor 8
Othello, C. J. 1018 Madison.
- Phone: Red 711 Bellingham, Wash.
- Kohler, R. Silverton, Oregon.
- Stad, J. H., 1626 Miner Ave. Seattle, Wn
- Sprenkle, G. W. 1605 So. R Str. Tacoma,
Wash.
- Stattberg O. Parkland, Wash.
- Swanson, J. H. Box 203
Newman, Cal.
- Stenrud, C. W. 1445 1st Str.
San Francisco, Cal.
- Thompson, J. W., Steamboat, Wash.

Fra Parkland og andre kanter

Ivar Johnson og hustru fra Bellingham besøgte nylig sin gamle mor her paa Parkland.

♦♦♦

De hrr. Viland og Molden repræsenterede Parkland menighed paa kredsmødet i Seattle. Vi venter paa sekretærens beretning om dette vellykkede møde.

♦♦♦

Ungdomsforeningen paa Parkland har enstemmig besluttet at indrede det 4de og sidste værelse i menighedens skolebygning. Det var atter en roseværdig beslutning af de unge. Gud velsigne de kjære unges adle bestræbelser i menighedens tjeneste til Herrens ære!

♦♦♦

E. E. Huseby, — student ved akdemiet her — reiste for en tid siden til den sydøstlige del af Alaska. Skibet skulde ifølge bestemmelse seile fra Seattle den 13de ds. Lykke paa turen og velkommen til Parkland igjen!

♦♦♦

Mrs. dr. Rynning, Parkland kvindeforenings præsident, er atter kommen tilbage fra sin reise til moderens begravelse i østen. Velkommen hjem igjen!

♦♦♦

Mr. og Mrs. Solberg fra Douglas Co., Minn., som i vinterens løb har seet sig rundt om paa vestkysten, skal snart paa veien til deres Minnesota-hjem. Lykke paa hjemreisen, og velkommen til kysten igjen — om saa skal være!

♦♦♦

Kvindeforeningen her mødte sidst hos Mrs. Johnson, og skal 26de dennes møde hos Mrs. Lunke tæt ved akademiet.

♦♦♦

Mr. J. Thompson besøger gamle bekendte og venner i Parkland, han skal med det første afsted til Alaska paa laksefiskeri. Tillykke med fangsten!

♦♦♦

Miss Bertha Auberg, der for tiden opholder sig hos sin tante og onkel her paa Parkland, besøgte sidste søndag hjemmefolkene i Roy.

Pastor N. Pederson er atter hjemme i Silverton, Oregon, fra Los Angeles.

♦♦♦

Prof. dr. Laur. Larsen er nu i god bedring; for svag endnu til at gaa til colleget, giver han sine kjære hebraiske timer hjemme. Gud lade den gamle tro lærer snart komme til fulde arbejdskræfter igjen efter sin velbehagelige vilje!

♦♦♦

Den 17de mai vil Parkland kvindeforening holde fest. Program i næste nr.

♦♦♦

"League of Courtesy" vil næste tirsdag eftermiddag, "Arbor Day", ha en picnic paa P. L. A. grunden. Forfriskninger salges, og indtægterne skal gaa til at understøtte modtagelsesværelset paa P. L. A.

Pastor O. Preus vil ogsaa være tilstede om eftermiddagen og vil om aftenen holde et foredrag til bedste for skolens bibliotek.

♦♦♦

Fredag den 14de dennes reiste mr. M. Glaso til Bellingham for at overta sin gamle post som formand for Pacific Packing & Navigation Co., dersteds. Herold ønsker ham lykke med stillingen.

♦♦♦

Miss Ella Olson ved P. L. A. havde nylig besøg af sin far og bror.

♦♦♦

Mons Ulvin takkes for H. C. Andersens "Fairy Tales" og W. Irvings "Sketch Book", som han har givet til P. L. A. bibliotek.

♦♦♦

Past. Ove Preus blev palmesøndag indført i Vor frelsers menighed i Tacoma af stedets forrige prest, past. Sperati. Herold ønsker ham lykke og Herrens velsignelse til det nye virke.

♦♦♦

Der påstaaes, at de 2 millioner lutheranere i det fattige Norge gjør 4 gange saa meget for missionen som Danmarks 2 millioner, skjønt dette land ansees for forholdsvis rigt. Ja selv det samme antal i Finland yder lige meget.

Student H. Eriksen — fortiden i Seattle — hilser alle Parkland venner.

I South Bend.

De to unge bekendte — fra de var smaa — og konfirmationskamerater, mr. John Karlson og miss Lena Pederson, besluttede — ikke længere at færdes hver for sig, men slaa sig sammen til en livsvarig fælles reise. Vielsen foregik i Bernh. Nelsons hus, og der indtoges ogsaa det velstelte bryllupsmaaltid, der hovedsagelig bestod af gode gamle norske retter, saasom "gumme", "lelse" og den slags sager. Brudfolkene er begge to fra Folden, Nordland, Norge. Dagen efter det nette lille bryllup reiste de til Coeur D'Alene City, Idaho, hvor mr. Karlson har en eiendom. Her skal det unge par bygge og bo, og Herold skal faa lov at besøge dem hver oge. Vi ønsker dem en lang og velsignet fælles reise, indtil dagen holder og solen gaar ned. Da samle Herren dem til det evige hjem hos sig — ikke mere som egtefolk, men som himmelens engle!

Sorrig og glæde de vandrer tilhobe. Saa gik det til ogsaa her. Mens ogtevielsen foregik i B. Nilsons hus, drog den ayge Andor Pederson i John Mikalsons hus — i nabolaget — sit sidste suk. Den afdødes søster, Mrs. Mikalsen, og nogle slektninge og venner lukkede hans øine.

Straks efter brudevielsen ilode presten endnu engang hen til den syges leie, den syge havde imidlertid kjæmpet fra sig og sagt farvel til denne verden. Nogle faa timer før havde presten for sidste gang staaet ved den syges seng, læst den 23de salme, bedet for og hørt hans frimodige bekjendelse om, at ikke engang i dødsskyggens dal frygtede han for noget ondt, da han jo vidste, at den herre Jesus med sin kjep og stav ledsagede ham sikkert over til det sted, han har beredt for alle sine i Faderens store hus med de mange værelser. Han længtes efter hvile, og han haabede at finde den hos sin frelser, saa snart den sidste strid

var over. Saa haaber ogsaa vi, at Andor Pederson — om end langt fra det gamle hjem — nu har fundet en fred og hvile, som aldrig skal forstyrres.

Teaterbesøg og børn.

Før en tid siden havde et af vore bogblade en fortælling om dette emne, som vi skal jøge at gjengi indholdet af.

Forfatteren påstår, at virkningen er stabil, selv om det, som forevies, er alibi (ja godt). Bøffes gode fæfeller i barneskolen, har de faa udby i gjerninger. Det barn, som har lært at græde over en fingeret (og, ulytte eller lidelse, og som faaledes ille for anledning til at vise sin sympati i virkelig hjælp, vil snart lære at se paa viskelig lidelse uden at væres og uden forsøg paa at hjælpe.

Det er desuden en form af fornølse, som er uanstændig for et barn, et flugt betvivle, som lig uden flugtens temer gjentagelse. Børn som er stabile teatergjængere, lærer at kritisere meget skarpt dragter og fremstilling, men især af interesse for ting, der burde glæde og interessere dem. De foretrekker en "matinee" for en udflugt i haven, og almindelige barnsfornølelser har ingen tiltrækninng for dem. De er almindeligvis tvære, grinede, med slappe nerber og sine, uden naar talen kommer paa dette emne, eller et nyt besøg til disse forlystelsessteder er i udflugt.

Non tro ille det samme kan siges om voksne mennesker. Selv om distingerne monste ille er for fremtrædende, er de der dog — og man kan forresten se det træde ganske klart frem ogsaa hos enkelte iafald af den klasse mennesker.

Gaver til barnehjemmet.

Gaas Sørlén.....	10 00
Mrs. Udshab.....	1 00
H. E. Olsen.....	1 00
Q. Trondsen.....	0.32
Mrs. Stjernem \$1 og jels stykker barneflær.	

Mrs. Ole Olson 3 fløjer og 3 fløjer. Mrs. Meland 1 fløje og 1 fløjer. Kvindeforeningen for Immanuel's menighed i Lawrence, Wash., passer Obed's laib, 1 soilt.

Herren hjælpe os at ligne den barmhjertige samaritan.

Mrs. T. Larsen,
Redaktør.